

През 1921 год. завехтах експлоатацията на държавното сечище в Рила над село Радуил, Самоковско. Сечището бе наето от кооперация "Освобождение", за да си набавя от там строителен материал за новостроящия се Народен дом на площад "Лвов мост".

В началото на м. Май управителния съвет на кооперацията изпрати за мой помощник Христо Смирненски. Беше ми поръчано да му възлагам колкото може по-лека работа.

Работата се състоеше в извозване на трупите от планината до нашата дъскорезница край с. Марица, на два километра от с. Радуил. Извозването ставаше по течението на р. Марица. След това трупите се избичваха и избичения материал се препращаше на гара Костенец. До идването на Смирненски цялата тази работа ръководах и контролирах аз. След пристигането му възложих на него да приема трупите на дъскорезницата. Приемашнето ставаше сутрин, ~~ако времето не беше~~ Христо най-старателно извършваше тази работа, но поради прекараната преди да дойде при мене тежка болест и тази, наглед лека работа, го изтощаваше. Но той упорствуваше. Не само работата си извършваше, но и не преставаше да пие. След като разменяше по няколко думи с коларите, сядаше на някой грамаден чамов труп, изваждаше бележника си и пареше нервно дебелия страници.

Христо обичаше да говори със селяните, особено с по-младите.

Празничен ден отивахме заедно в с. Радуил, за да спазарим колари за през седмицата. Отбивахме се в къщата на братя Капитански, където винаги се събираха по десетина-петнадесет младежи - просветителен кръжок. Този кръжок е съществувал и по-рано, но след идването на Смирненски събранията станаха оживени и беседите редовни. Дори помещението се оказа тесно да побере всички. Скоро дебелия сенки на букаците над селото пригответаха тези младежки събрания. Значнаха да идват и младежи от близкото село Марица.

Двамата с Христо се редувахме да изнасяме беседи. Стараехме се да приказваме на възможно популярен език.

В малката схлупена квартира на учителя от село Марица се събираше друг кръжок от работници-дъскорезачи. Тук на беседите идваха и възрастни ~~келни~~ колари. Христо обикновено прочиташе уводната статия на "Работнически вестник" и се впускаше в подробни и увлекателни обяснения.

Беседите на Христо оказаха неочаквано голямо влияние над тези трудолюбци. Това се потвърди през Септемврийското въстание. От селото се излъчи цяла чета, която влезе в сръжение с войничката сборна рота. ~~Един~~ След потушаване на въстанието заловените въстанници бяха избити. Между тях - и двамата братя Никола и Петър Капитански, и Никола Стамбола, и ~~тихите~~ тримата ревностни посетители на кръжока.

— Обърни! —